

Но еднѣжъ когато порѣтъ дебнеше край
брѣга за рибки и той бѣ издебнатъ отъ единъ
ястребъ, който се хвърли отгорѣ му и го сграби
въ ноктитѣ си. Слѣдъ малко настана края на жи-
вота и на пакостливия порѣ. Той бѣше изѣденъ
отъ ястреба.

Пролѣтна пѣсень.

Ясно, топло слънце
На небето грѣе;
А полето, Боже,
Какъ се зеленѣе!

Дървеса, овошки
Чудно нацвѣтѣли,
И омайно птички,
Химни сж запѣли.

Миризми, приятность
Врѣдъ вѣтрецъ разлива,
И душата жадно
С' сладость се упива!...

Д. П. Гешановъ.